

Ivan Olbracht - Nikola Šuhaj Loupežník

Literatura

Zasláno od: Dakob

Datum zveřejnění: 17.1.2007

IVAN OLBRACHT (1882 - 1952)

NIKOLA ŠUHAJ LOUPEŽNÍK (1933)

Olbracht, I.: Nikola Šuhaj Loupežník, Naše Vojsko, Praha 1968

Děj knížky se odvíjí na Zakarpatské Ukrajině, ve vesnici Kolčava a v jejím blízkém okolí za první světové války a po ní.

Hlavní postavy – Nikola Šuhaj – utekl z vojny do rodné vesnice, byl pronásledován četnictvem a skrýval se v přílehlých lesích; bohatým bral a chudým dával, byl statečný; dokázal velmi dlouho vzdorovat a v povědomí lidí se tak stal legendou, někým, kým byl dosud jen Oleksa Dovbuš – muž s podobným životem, který ztělesňoval touhu po svobodě

Nikola a jeho přítel uprchli z války a skrývali se v lesích. Tam narazili na čarodějnici, u které přebývali. Měla dvě dcery, a protože chtěla, aby se s nimi vojáci oženili, zavděčila se jim kouzelným lektvarem a oni se tak stali nezranitelnými (kulkou).

Ve své rodné vesnici, kam se za nějakou dobu Nikola uchýlil, byl zuřivě pronásledován četníky, podařilo se mu dokonce uprchnout z četnické stanice, když byl zajat. Tajně se stýkal se svojí milou – Eržikou, a ta se mu snažila ze všech sil pomáhat. Nikola byl navíc imunní vůči kulkám a tak se ho nedařilo ani zabít. Nakonec byla na jeho hlavu vypsána odměna, ani to však nepomohlo. Hon na něj se stupňoval, ovšem bezvýsledně. Umírali pouze četníci. Nepomohla ani lest – jeden z četníků předstíral lásku k Eržice v domnění, že se mu podaří zjistit, kde se zbojník skrývá.

Tak se stal Nikola hrdinou, symbolem boje za svobodu a byl uctíván obyvateli Kolčavy, stejně tak jako Oleksa Dovbuš, již zesnulý hrdina proslavený podobným příběhem (nebo to byla snad jen legenda?).

Za nějakou dobu se k Nikolovi připojil jeho bratr Jura. Ten se bál daleko víc než Nikola, a tak vraždil lidi, aby nahnal strach – to by on nikdy neudělal, ale svého bratra měl rád a snažil se ho chránit.

Příběh končí Nikolovou smrtí. Byl zabit sekerou, protože ho zradili kamarádi pro peníze.